

Rozvíjejte pocit jednoty

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 19. listopadu 2005* ←

Ztělesnění lásky!

Dnes, na Den žen, se zde shromáždilo mnoho žen, aby se o své štěstí podělily s ostatními. Rozeznáváme a rozlišujeme mezi muži a ženami podle jejich fyzického těla a oděvu. Avšak jak v mužích, tak v ženách, je přítomen stejný princip *brahma*. Vše je opravdu *brahma* (*sarvam khaloidam brahma*). Každý se snaží dosáhnout božství. Mnoho mudrců, vizionářů a jogínů se intenzivním odříkáním snažilo dosáhnout vize Boha. Kde je Bůh? Bůh se vtěluje jako lidská bytost (*daivam mánuša rúpéna*). Bůh přijímá tvar lidského těla proto, aby chránil lidstvo. To je posláním *avatárů*.

Ztělesnění lásky!

Bůh přesahuje všechna jména, tvary, vlastnosti. Je nekonečný a není omezován žádnou určitou podobou. Jednou se moudrý Nárada spolu s několika jinými mudrci modlil k Pánu Nárájanovi, aby se vtělil v lidské podobě. Pán Nárájana řekl: „Boží láska je pozitivní síla (*brahma šakti*). *Brahma šakti* se nemůže inkarnovat na zemi bez toho, aby se spojila s negativní silou. Pouze tehdy, když se pozitivní a negativní spojí, projeví se božství v lidské formě.“

Jako reakce na modlitby mudrců a vizionářů sestupuje Bůh v lidské podobě. Usiluje o blaho lidstva a zahrnuje radostí každého a všechny. *Avatár* je manifestací *brahma svarúpy* a *mánavatvy* (lidskosti). V každém z nás je latentně ukryt stejný princip *brahma*. Abychom jej mohli pocítit, musíme rozvíjet pohled dovnitř. Bůh je vnitřní princip všech bytostí (*Íšvarah sarva bhútánám*).

V tomto kosmickém dramatu Bůh jediný je režisérem i hercem. Bere na sebe roli matky, otce, syna, dcery, manžela, manželky atd. Občas někdo řekne: „Dnes jsem byl obdařen vnukem.“ Avšak tento vnuk je manifestací *brahma*. *Brahma* jediné přijímá na tomto světě nejrůznější podoby a jména. Jestliže se Bůh inkarnuje na zemi, musí přijmout podobu individuální duše (*džítva*).

Princip božství (*daiwatva*) a individuální princip (*džívatva*) jsou neoddělitelné. Nenajdeme žádný z nich při vyloučení toho druhého. Božství nemá žádnou určitou podobu. Jen *džíva* má jméno, podobu, nikoliv Bůh. On je přítomen ve všem. Ve skutečnosti je každý z vás vtělení boží.

Manifestací Boha je vše, co vidíte kolem sebe. Dokonce i ti malí ptáčci, které tu vidíte, jsou obdařeni principem božství. Není jediné místo, které by nebylo prostoupeno božstvím, žádná podoba, která by nebyla Bohem. Bůh tak přijímá určitou podobu na základě pocitů Svých oddaných. Bůh je vzýván jako ztělesnění zvuku, pohybu a klidu, světla, slova, věčné blaženosti, dokonalosti, klamu i bohatství (*šabdabrahmamají, čaráčaramají, džjótirmají, vánmají, nitjánandamají, parátparamají, májámají, šríamají*). Dokonce i slova, která vyřkneme, jsou manifestací vrozeného božství. Je to Bůh, který skrze nás mluví. Toto pevné přesvědčení byste měli vždy mít.

Jestliže vás někdo obviňuje, myslíte si, že je to Bůh v této formě, kdo vás obviňuje. Jestliže si vypěstujete pocit jednoty a tolerance, nebudete již nikdy znepokojeni obviněním nebo odsouzením. Vaše mysl bude vždy spočívat v klidu. Ať se stane cokoli, přijměte to z hloubi srdce jako vůli Boha. Mějte pevnou víru, že je to Bůh a jenom Bůh, kdo jedná. Nepovažujte své lidské druhy za pouhé jednotlivce. Když s někým hovoříte, pamatujte, že hovoříte s Bohem. Jestliže nevidíte v ostatních Boha a nejednáte s nimi jako sami se sebou, poskytnete prostor zlým vlastnostem, jako je hněv, žárlivost, nenávisť apod. Rozvíjejte v sobě ducha jednoty. Jen pak bude váš život vykoupen.

Když přijdete k ušlechtilé duši a požádáte ji o poselství, dostane se vám jediné odpovědi: „Můj milý synu, poznej sám sebe.“ Dnes se však lidé zajímají o to, aby se dozvěděli co nejvíce o jiných lidech. Stále se ptají: „Kdo jsi? Odkud přicházíš?“ Ale nedotazují se stejně sami sebe: „Kdo jsem já?“ Jen při zkoumání sama sebe, dostanete správnou odpověď. Bůh vám dal lidské tělo. Je to On, kdo skrze vás mluví, chodí, směje se a dokonce i pláče. Všechno se děje z Jeho vůle. Tuto pevnou víru v sobě pěstujte.

Při této příležitosti bychom si měli vzpomenout na matku Íšvarámmu a na ideály, které představovala. Byla zářným vzorem ctností. Byla vždy šťastná a veselá a měla úsměvavý výraz. Její srdce bylo něžné a sladké, protože byla naplněna láskou a soucitem. Jednou ke mně přišla s prosbou: „Svámí, když jsou děti z naší vesnice nemocné, musejí je jejich matky nosit daleko do nemocnice v Bukkapatnam. Je to srdcervoucí pohled na matky plné žalu, nesoucí své děti tak daleko. A ani není záruka, že se jim dostane správné lékařské péče, až tam dorazí. Prosím, buď tak laskav a postav v naší vesnici malou nemocnici.“ Uklidnil jsem ji a řekl, že až nastane vhodná doba, bude její přání určitě splněno.

Jenom když je příznivá konstelace času, činu, důvodu a povinnosti (*kála, karma, káрана a kartavja*), je možno dosáhnout vytouženého výsledku. Postavil jsem nemocnici podle jejího přání.

Jiného dne ke mně přišla s jinou modlitbou: „Svámí, nemohu snést pohled na malé děti nosící náklady knih na hlavách cestou do vzdálené školy v Bukkapatnam. I ty jsi tam jako dítě musel chodit pěšky. Buď tak laskav a postav malou školičku v naší vesnici a ušetříš tak děti od vláčení těžkého nákladu knih daleko do školy v Bukkapatnam.“ Ujistil jsem ji: „Neboj se, určitě postavím v naší vesnici školu.“ A tak jsem vyplnil i toto její přání.

Přesto přišla za mnou ještě jednou s další prosbou: „Svámí, lidé v naší vesnici trpí nedostatkem zařízení na pitnou vodu. Musí chodit pro vodu daleko k řece Čitrávatí. A dokonce ani tam není voda vždycky. Není to řeka, kam voda trvale přitéká. Je tam voda, jen když prší. Cítím veliký smutek, když vidím malé děti nesoucí těžké nádoby s vodou na svých slabých ramenou. Voda udržuje lidi při životě. Proto buď tak laskav a zaříd' výkop studny v naší vesnici a uhas žízeň těchto lidí.“ Řekl jsem jí: „Tvá přání jsou velmi prostá. Určitě je splním ve velkém. Nedělej si starosti s takovými věcmi. Zajistím, aby jednoho dne měli obyvatelé naší vesnice dobré vzdělání a lékařskou péči.“

Jak jsem jí slíbil, nechal jsem postavit ve vesnici malou školu. Zpočátku si dělala starosti s tím, že ji nenavštěvují všechny děti ze všech vesnic. Později jsem zřídil i kolej. Íšvarámma byla velmi šťastná. Postupně se kolej rozrostla na univerzitu. Nemocnici jsem nechal postavit na vrcholku malého kopce a Dr. Sítarámaiah z okresu Východní Gódávarí přišel, aby v této nemocnici na můj příkaz sloužil. Byl velmi horlivým oddaným. Sloužil zde až do posledního vydechnutí. V oněch dnech byla nemocnice vedena jedním doktorem a dvěma sestrami. Nyní bylo dosaženo mnohem víc, než oč mě tehdy prosila Íšvarámma, byla zřízena super specializovaná nemocnice. Tehdejší prostá touha Íšvarámmy vydláždila cestu k obrovským sociálním projektům.

Jednou, když jsem přišel ke břehům řeky Čitrávatí, všiml jsem si nějakých žen hloubících díru do písku, aby mohli naplnit své nádoby vodou. Později mi také Íšvarámma popisovala velké potíže žen z vesnických domácností se získáváním pitné vody a prosila mě, abych zmírnil jejich útrapy. Zajistil jsem tedy zásobování vesnice vodou potrubím ze vzdálenosti několika set kilometrů. Tak jsem skutečně vyplnil každé její malé přání. Jaký byl důvod? Její přání nebyla nikdy pro její vlastní užitek, ale vždy v širším zájmu vesničanů. Kdykoliv někdo vyjádří skutečně nesobecké přání, Svámí jej určitě splní. To, co bylo na počátku malou školičkou, se nyní rozrostlo na multidisciplinární univerzitu.

To, co bylo na počátku malou studnou, se proměnilo v gigantický systém zásobování vodou.

Elektřina byla tehdy vzácným privilegiem pro vesnické obyvatelstvo. Politici, kteří se dostali k moci, neprojevovali zvláštní snahu o efektivní zásobování většiny vesnic elektřinou. Proto jsem se rozhodl, že místo abych hledal pomoc u nich, budu muset tyto služby poskytnout sám. Po elektrifikaci Puttaparti byla velká oslava, a to dokonce vyvolalo žárlivost v okolních vesnicích. Tak jsem tento projekt rozšířil i do ostatních vesnic. Nebylo to jen věcí obyčejné sympatie, ale vše bylo poskytnuto po prozkoumání skutečných potřeb vesničanů.

Podívejte se na toto rozsáhlé auditorium. Pro koho jsem jej nechal postavit? Nebylo to pro pohodlí vás všech? Říká se, že zásluh dosáhneme pomocí jiným lidem a hříchy jsou páchány tím, že jiným lidem ubližujeme (*parópakárah punjája, pápája parapídanam*). Vždycky pomáhejte, nikdy neubližujte. Vždy se snažte pomoci jiným. Sobectví je zlo. *Fish* (ryba) je lepší než *selfish* (sobectví). Bohužel dnes vidíme všude osoby, které jsou výhradně sobecké.

Je také obtížné zjistit původ současné politiky zabředlé do naprostého sobectví, ale důsledkem je rozbujelá korupce a tendence zla. Bude-li tento druh politiky odstraněn, bude všude vládnout štěstí. Do politiky dnes vstupuje kdokoliv. Dokonce i *pánválové* a pouliční prodavači *bídí* mají politické aspirace. Člověk musí pochopit skutečný důvod a význam politiky, než do ní vstoupí. Místo aby společnosti pomáhali, zabývají se dnes politici tím, že škodí těm, kterým by měli podle předpokladu sloužit. Ti, kteří mají moc, očekávají, že by se jich měl každý doprošovat, aby díky jejich laskavosti od nich obdržel to, co je vlastně jeho právem.

Doporučoval bych proto, abyste se takové politiky stranili. Místo toho spoléhejte na svou vlastní vnitřní sílu. Co je to za praxi, chodit ode dveří ke dveřím a prosit o hlasy pro sebe? Jestliže vám chybí kompetence, je vaše úsilí odsouzeno ke krachu. Spoléhejte na boží milost. Budete-li spoléhat na Boha, změní mysl lidí ve váš prospěch. Bůh je všechno. Vítězství je jisté, jen když se zcela spolehnete na boží milost. A vaše modlitby by neměly být sobecké. Jste-li sobečtí, nemáte prakticky schopnost pomáhat jiným.

Napřed získejte dobré vlastnosti. Přinejmenším musíte začít pomáhat několika lidem ve svém okolí. Vaše úsilí by mělo odrážet prvek sebeobětování. Máte právo pouze na práci, nikoliv na ovoce své práce. Vedte aktivní život. Ať již přijmete jakoukoliv práci, spoléhejte na svou vnitřní sílu. Nespoléhejte na pomoc ostatních, na podporu ostatních. Spoléhejte jen sami na sebe. Chcete-li mít svou rodinu a vzdělané děti, kterým se bude dobře dařit, modlete se k Bohu.

Kam se podíváte, tam je Bůh přítomen. Od hvězd až po malé pahorky, od hmyzu až po slony, vše prostupuje *brahma*. Naplňte svá srdce posvátnými pocity. Bůh je znám jako ten, kdo sídlí v srdci (*hrdajavási*). Zde se srdcem nerozumí fyzické srdce. Jestliže dojde ke zvětšení fyzického srdce, je výsledkem nemoc. To, na co se odvolávám já, je duchovní srdce, které je v každé bytosti. Když dojde k expanzi tohoto srdce, rozšíří se velkorysost. A naopak, dojde-li ke smrštění tohoto srdce, budete mít jen pocity omezenosti, úzkoprsosti. Proto nikdy nechovejte špatné vlastnosti.

Lidské zrození je velmi posvátné. To Bůh přijímá lidskou podobu. Rozvíjejte proto čistotu srdce a žijte svůj život posvátným způsobem. Když k vám mluvím, nebo vás zapojuji do zpívání *bhadžanů*, je to všechno pro rozšíření vašeho duchovního srdce. Když se zúčastníte brzy po ránu *nágar sankirtanu*, vaše srdce bude zalito blažeností. Nestačí však jen zpívat pro vlastní uspokojení. Měli byste se stát součástí celé skupiny zpívající z celého srdce a sdílet svou radost se všemi. Zpívejte o Jeho slávě z plna hrdla a nechejte každého napít se nektaru božího jména. Vaším cílem by vždy mělo být rozšiřování srdce v každém úsilí. Jen tehdy se pro vás bude hodit titul „lidská bytost“. Buďte velkorysí a svou radost sdílejte s každým.

V současné době je sobectví a vlastní zájem na vzestupu. Lidé netouží po očištění svého srdce. Naopak se snaží zakrývat své chyby a předstírají, aby získali proslulost. Zajímají se jen o blaho své vlastní rodiny a svých přátel. Měli byste se však rovněž zajímat o to, aby se i jiní lidé dobře cítili a měli se dobře. Láska je Bůh. Žijte v lásce. Láska nemůže být zabarvena omezeními – jako „já“ a „můj“. Všichni by měli žít v přátelském vztahu, v duchu jednoty. A to je možné, jen když máte pevnou víru, že Bůh je přítomen v každém člověku, ve všem. Bez přítomnosti božství nemůže člověk žít. S tímto povědomím žijte vždy v božím vědomí.

Považujte utrpení jiných za svá vlastní. Nedělejte druhým to, co byste nechtěli, aby jiní dělali vám. Považujte lásku za skutečnou životní sílu. Rozvíjejte se v lásce. Buďte velkorysí a sdílejte svou lásku se všemi. Modlete se, aby jiní nemuseli projít takovým utrpením, jakým jste prošli vy sami. Nechte každého, aby byl šťastný a udělal v životě pokrok. To je možné, jen když budete lásku rozvíjet.

(Bhagaván ukončil promluvu bhadžanem „Préma mudita manasé kahó“.)

U příležitosti Dne žen, v Prašánti Nilajam dne 19. listopadu 2005